

Vejle Provsti lørdag d. 5. oktober 2019

Svar fra plancher om "Hvorfor går vi i kirke?"

For at blive holdt fast i troen

For nadverens skyld - Gud er mildere mod mig, end jeg selv er

For fællesskabet omkring troen – at vi er fælles om at tro

Livet taler til os i gudstjenesten og i stilheden

Åndsfællesskab

Vane/tradition – vi skal give kirkegangen videre

Et sted hvor vi alle er frie til at være sammen om Én

Finde ro i mig selv <-> Det sociale arbejde i forbindelse med kirkelivet

Samværet med andre

Rum for tro roen, fællesskab i højmesse, stemning, musik, en varme i gudstjenesten

Åndeligt frirum, støtte til en ny uge, det faste ritual giver tryghed, snakken med andre kirkegængere

At synge sammen

Få retning / ny retning, velsignelsen: "god nok trods alt"

Tydelliggørelsen af det sande – "stykkevis / delt", det værdifulde

Stemningen, resonans, større end hverdagsliv, nadveren

Et dejligt rum, stabilitet, tryghed, eftertænksomhed, ro

Fællesskab, tradition, frirum, fordybelse

Roen ved at være i rummet, fællesskabet, forudsigelighed

Trygt rum med faste rammer, forudsigelighed

Gennem musikken fik jeg adgang til Guds ord, liturgien er en befrielse fra mig selv

Tradition, ro, fred, afkobling

Være og modtage – ikke at skulle yde noget

Anonymitet, fred, ro

Alene med mig selv om min gud, fred, ro, vil ikke forstyrres

Får noget til hverdagen, som ikke fås andre steder

Dybde i prædikenen

Fred, ro

Rum, ritual, skaber ro til at være der

"Præsten" skal sige mig noget

Har altid gjort – søndag uden er ikke rigtig søndag

At modtage tro og velsignelse

Jeg kan li det – det giver mig ro

Musikken, prædiken, fordybelse

Den fysiske deltagelse

En del af den visdom og ro, der er i kirken, visdommen der åbnede for et behov, fordi jeg er

kirkesangerassistent

Rummet, den faste liturgi giver frihed til at være der som man er, man skal ikke forholde sig til præstens person

Fred, ro, opleve glimt af Guds nærvære

For dem hvor alt har været mistet, ritualerne har betydning, for syge og udsatte

For at opleve freden og roen, ritualer er vigtigt, rart at der ændres på indgangs- og udgangsbøn

Har altid gået i kirke lige fra barndom at træde ind i et andet rum, større rum, salmer

Musik, salmesang, prædiken – noget at tænke over

Frirum, prædiken, fællesskab

For salmesangen, fordybelsen, den meditative pause, fællesskabet
Ritualer, der skaber rum. Ritualer og gentagelser skaber sammenhæng, historisk og poetisk. Rummet og ritualerne, poesien. Tekster, salmer
Fordi jeg skal koble af, del af noget større, modtage og give videre, livshjælp, salmesangen
Sædvane, afbræk i livets rytme, få fyldt på, fællesskab, salmesang, ordene
Opvokset med kirken, spejder mm. Tryghed, ro, fællessang, fællesskab – socialt
Barndom: spejder, kirke. Ungdom flytter: højskole. Flytter tilbage: fællesskab, tryghed, ro, balance i liv
Vigtigt: form, forståelig, konkret. Ikke kirkevant
Ro i kirken, fortolkning af prædikenen
Altid knyttet til kirken. Har brug for at komme i kirken.
Gud er mildere ved mig end jeg er overfor mig selv
Forpligtigelse som menighedsrådsmedlem. Pligten bliver til vane, trang. Der mangler noget, hvis jeg ikke går i kirke!
En del af noget større. Finder centrum uden for mig selv. Kerne uanset sted og ydre forskelle
Har lyst og altid gjort. Spændt på salmer og prædiken. Stor forskel på gudstjenester trods fast ritual
Føler mig hjemme i kirken. Være en del af noget større. Føles både i liturgi og sakramenter. Ynder genkendeligheden, som er universel.
Stor kontrast til hverdagen
Vokset op med kirkegang. Ro og refleksion ved at være i et kirkerum. Lytter meget til præstens ord, som er til inspiration. Sangens betydning
Rummets virkning, bygning, musikken, sanser
Kommer i kirken når jeg trænger
Kan godt lide det, er glad for ritualerne -> genkendelse
Kom i kirken og ked dig af himmelene til...
Kan ikke undvære det, blevet til vane, hjemsted (føles), sang, fællesskab
Ringen er sluttet nu. Spejder bragte mig i kirke. Freden og ro i kirkerummet, salmerne, sangen – været vigtig i arbejdet
For at blive skubbet til af det præsten siger
For at få fred, hvis man er trist. Sangen har stor betydning. Kan godt lide stemningen
Møde den levende Gud. Religiøse årsager
Komme og lade op. Friheden til ikke at skulle præstere. At blive talt til af Gud. Om det, han har gjort for mig, for at løfte mig
For at finde fællesskab, samhørighed, total forankring, rum, eftertante, frihed
Finde den ro, eftertanke, og elsker salmer. Får noget med sig hjem. Er ikke vokset op med den, men via det folkelige arbejde
Jeg kan lide ritualerne, holder utrolig meget af velsignelsen, salmernes ord (gamle og nye), musik. Længsel efter stilhed og ro (problem med uro fra børn)
Vil hellere gå i kirke end yoga. Genkendelsen, roen. At blive mindet om det liv, man ikke altid lever, som man skal.
For at få ro. Lære nye mennesker at kende
Genkendelsen – gentagelsens glæde. 3 præster = forskellighed. Meditativt under gudstjenesten
Traditionsudløber. I kirke fra 16 år (34 år). Socialiseret til at gå i kirke
For at høre noget man ikke hører andre steder. For at få fred. Fællesskabet
Begyndte som barn med kirkekor. Vendt tilbage. Gudstjenesten giver ro, glæde, perspektiv til hverdagen, bøn
Jeg får løn. Som formand for menighedsråd må man vise sig. Præsten kan give noget menneskeligt. Det er en slags terapi. Det giver ro, fred, trøst, tryghed, fordybelse. Hører et godt foredrag
Det betyder noget for mig. Kan som organist give til fællesskabet
Ro, afbræk i hverdagen, fællesskab. Giver noget til hverdagen. Formand for menighedsrådet
Jeg får løn for det!
Ritual. Lærte det da jeg var barn
Ro, tryghed og glæde. Skal høre prædikenen. Synge salmer, fællesskab. Ro og glæder. Renset

Ro, tryghed, renselse, glæde

I gudstjenesten giver ny energi, Er velkommen som jeg er, elsker salmerne

Tradition og som eget valg. Bliver fyldt op/på med Guds ord. Sang og musik og ritualer. Prædiken og salmers ord understøtter hinanden. Fællesskabet. Stilheden (ind i mellem). Opnår indre ro. Det netværk jeg møder i kirken.

Hvordan er gudstjenesten et rum, hvor vi møder Gud?

Individuelle tanker skrevet på små Post-it sedler

Det fysiske rum, salmesangen, prædikenen

Rummet skaber andagt – Guds storhed erfares – bedeslagene – bønkontakt, med indgangsbønnen som det først

Vi hører om ham og hans sindelag

Det sanselige – nadveren, en fysisk oplevelse – fælles bøn – musikken

Ro – ikke alene – nogen at dele med – imødekommen ensomhed

Salmerne: at synge sammen – teksterne er skønne - musikken virker så stærkt i mit sind

Samtale – dialektik -> den enkelte reflektere – fællesskabet med de andre

Allerede ved klokkeringning kommer vi i samtale med Gud – men også i salmerne

Ritualer giver ro

Når bedeslagene har lydt er man på....

Fokus forsvinder fra mig selv i fællesskabet med andre

Bevægelse når prædikenen går i gang

Vi er alle vendt mod Kristus

I den fælles oplevelse

Velsignelsen

Hverdagen lades bagud når man træder ind i kirkerummet

Atmosfæren – tryghed

Musikken – sangen – rører ved "instinktet"

Et fælles rum med andre, som søger Gud

Et rum til ro

Altertavlen og senere prædikenen

Rummets højtidelighed – stemningen i sang, ord og nadver – ro til ikke at forholde sig til hverdagens larm – jeg møder ikke Gud i gudstjenesten

Gud er alle dage – ikke kun i gudstjenesten. I teksterne bliver fortiden til nutid. Det siger noget

grundlæggende. I nadveren møder jeg Gud, der har jeg fællesskab med Gud. Gudstjenesten skaber et rum, hvor tiden står stille. Her kan vi tale ikke om tiden men om Gud

Gennem teksterne i salmerne (poesien)

Velsignelsen

Nadveren – spisefællesskabet

Ordet / prædikenen

Fordi vi vælger det til. Vi vælger at rette vores opmærksomhed mod Gud i den time

Bøn og velsignelse

I fællesskabet både det mellem menneskelige og med Gud

Gennem salmerne

Til gudstjenesten hører vi om Gud, men vi møder ham ikke!

Nadveren er et møde mellem mig og Gud. Menigheden er ligestillet i kirkens rum

Alle gudstjenestens forskellige elementer spiller ind: ordet, musikken, salmeteksterne

Dåben giver en ekstra glæde i gudstjenesten

Ved at høre Guds ord

Velsignelsen

Velsignelsen, dåben og nadveren – det er Gud, der taler i det
At jeg kan sidde i kirkerummets ro og tage imod, hvad det giver, et frirum for mine tanker
I glimt på forskellige steder i gudstjenesten
Ord – salmer – bøn
Når jeg står foran alteret ved gudstjenestens begyndelse
Fælles rum – tilbedelse
Evangeliet som tiltale fra Gud – svar i sangen
At gøre sig selv stille fra tankemylderet
Roen – rummet er klart
Gudstjenestens mange dele er samlet med til at skabe mødet med Gud. Det er forskelligt fra gang til gang og fra person til person hvor mødet mærkes.

Gruppesamtale – om gudstjenesten (17 grupper)

❖ Hvad betyder prædikenen for hvordan vi møder Gud i gudstjenesten?

Man kan falde hen
Må gerne være meningsfyldt og aktuel
Sammenstillingen mellem det gamle og de nye testamente -> teksternes samspil
En bog eller andet som udgangspunkt
Ikke ret meget
I prædikenen får man en større forståelse for evangeliet
En god prædiken er dér, hvor man kan genkende noget af sig selv
Man må godt blive bekræftet/afkræftet men også provokeret
Man får sat nogle ord på troen, som man ikke kunne finde selv
Troen relateres til ting, der sker i verden
Åbner teksten op så Gud opleves nærværende
En dåseåbner for min taknemmelighed
Ritualet/liturgien skræller lag af ind til hjertet, så Gud kan tale til mig
At få det ind i mit liv, følelser, tanker
Prædikenen er ikke nødvendigvis et sted man møder Gud, men et andet menneskes fortolkning, som måske taler ind i vores liv
Gud taler gennem præsten i prædikenen
I mødet mellem evangelieteksterne og tilhøreren kan man møde Gud
Værdi i "Gud være lovet for sit glædelige budskab" (liturgien)
I præstens udlægning (prædiken)
I dagens tekst
Møder vi Gud i prædikenen? Det er en fortolkning af Gud
Prædikenen er et sted hvor man kan modtage og åbne sig
Når præsten i sin prædiken viser et personligt gudsforhold vil det smitte af på menigheden.
Tro og tvivl skal være med samt følelser
Prædikenen er over en tekst – og hvad betyder den for mig i dag
Den kan give et håb eller tro på at Gud er der
Her skabes billeder, som kan tages med ud i livet
Det skal være noget, der kan relateres til
Det skal ikke blive for akademisk, så tilhørerne ikke fanger det
Tales til hjertet
Hvis det kan relatere til noget dagligdags er det dejligt
Her er afstanden mellem bibelord, bøn, sprog, salmerne blive udvisket – gøre de gamle ord levende lige nu.
Hvordan giver ordene mening for os?

Hvordan ses igennem de svære ord og ind til budskabet
Prædikenen er vigtigst i gudstjenesten
Prædikenen kan udfolde at der er en, der er større end os, som vi kan hente hjælp hos til det vi skal
Tryghed i fællesskabet med Gud kan udfoldes
Den kan også beskrive Gud på en måde, vi ikke selv abonnerer på – men så er et bare præstens udlægning
og ikke dén Gud, vi møder
Prædikenen betyder meget
Prædikenen giver eftertæksomhed – forståelse for den enkelte / giver mening for den enkelte
Prædikenen / gudstjenesten skal sige os noget, som vi ikke kan sige os selv
Give stof til eftertanke
Det er der, hvor Gud bliver relevant i hverdagen
"Det var da lige til mig i dag"
Bibelteksten gøres nutidig. I en nutidig kontekst. Gerne med eksempler. Bid i prædikenen. Gerne lidt
provokerende. Blive sagt imod. Til refleksion. Blive taget alvorligt – ingen pop.
Kommentar: Præsten skal ikke have lov til frit at vælge tekster

❖ Hvad betyder bønnen?

Det gamle sprog hindrer forståelse
Må gerne være kort og præcis
Skaber en åbning – et rum (gentagelsen)
"Opvarmning" til den religiøse del
Menigheden bekræfter mødet med Gud
I bønner er man i fællesskabet
Man kan hvile i bønner og lægge sit eget ind i fællesbønner
Grænseoverskridende hjertesprog
Fællesskabsdannende, totaloplevelse
Levende forbindelse til hinanden og til Gud
Aflædning, ærlighed
Man opdrager sig selv til at tænke Gud ind i den konkrete verden
Samtale med bøn
Det kommer an på bønner – og hvor man selv er
Hvis det er en bøn man selv formulerer
For mange "fader vor" – det kan blive en remse
1. kollekt er central, den slår dagens tema an og åbner op for det liturgiske rum
Indgangs- og udgangsbøn: Lægmandslæsning af bønner giver medejerskab for menigheden – risiko for at
skabe forvirring
Bønnerne: Det stille rum giver også rum for egen bøn
Kirkebønner: Kan også indeholde 1 min. egen bøn, godt
Direkte henvendelse til Gud
Egen bøn er en samtale med Gud
Bønner er troens åndedræt
Udånding: giver tingene fra sig og lægger ansvaret over på Kristus. Give slip på bekymringer, give luft for
frustrationer, smerte og tvivl
Indånding: Modtager barmhjertighed, tilgivelse, betingelsesløs kærlighed, vejledning, hjælp
Meditativ proces, der giver ro
Betyder håb, en måde at sige tak for at jeg er så privilegeret
Et ønske om ændring – som man kommer på sporet af gennem bønner
Et behov for at lægge det over til Gud, som jeg ikke selv kan magte/bære
Fordybelse og nærhed med Gud
Stilhed
Henvendelse til Gud

Fælles om det -> tilslutning til bønnen ved Amen

Bøn kan give håb

Bønnens ord giver hjælp

Bøn giver fællesskab

Bøn er det enkelte menneskes rum

I bønnen taler vi med Gud

Bønner er inderlig og privat – til Gud

Bønner giver også en fælles ramme med indgangsbøn og udgangsbøn

Bønner kan både vende indad og udad

Fælles bøn: fælles ramme / taknemmelighed

Bevæger os sanseligt et andet sted hen

Private bønner har en anden karakter – de vil gerne skabe forandring

Fadervor – alle kan være med

Bøn -> håb for fremtiden! (Eks. Fred og klimakrise)

Når man bliver mødt i bønnens ord, opleves det som et møde med Gud

Det gode ved den faste liturgi er, at man kan tage forskelligt til sig fra gang til gang, så mødet får forskellige facetter fra gang til gang, selvom ordene er ens

Rigeligt af rituelle bønner – i visse tilfælde kan fast indhold være godt (f.eks. ved nadveren)

Når præsten beder, gives et øjeblik for hver enkelt – fordybelsesøjeblik, hvilket giver den enkelte mulighed for egne tanker

For mange bønner samlet set – f.eks. at lægfolk + præst forfatter

Fadervor og trosbekendelse er helt grundlæggende

Afvekslende bønner skærper opmærksomheden og kan være meget aktuelle, men ordlyden må aldrig blive politiserende eller plat

Forbøn er rigtig stærkt

Automatikken i bønner kommer til at blokere for nærværet

Vi savner det indre lønkammer

Kan være svær, for generel

Evt. tid til egen stilhed og bøn

Fællesskabet i bønner er god

Nyere sprog er godt, mere levende, forståeligt

❖ Hvad betyder bibellæsninger?

Samspillet mellem det gamle og det nye testamente (og evangeliet)

Udfolder Guds kirke i "historien"

Ikke så meget – svært at lytte

Giver stof til eftertanke

Problem hvis de er for svære at forstå

Godt hvis de inddrages i prædikenen (udover evangeliet)

Et nutidigt sprog kan/kunne gøre det nemmere (eks. Den nye Aftale)

Det abstrakte ved Gudstroen bliver sat ind i en historisk sammenhæng – et nu, en tid, kontekst

Sætter scenen

Afbryder min hverdag med bud fra evigheden – fra Gud

Det er fundamentalt

Det er mere end det sanselige

Det er basen – udgangspunktet for gudsmødet

Her må jeg lægge mig fladt ned, jeg ler af det, lever på det

Ikke nødvendigvis et møde med Gud – en genopfriskning / katekismus genopfriskning

Møde Gud i historien

Vigtig med præsten som oplæser

Dagens tekst er vigtig!

Når der er 3 læsninger, kan man måske godt undvære den første eller anden (rigelig tekst)
Der er generelt mange ord i gudstjenesten
De kan være svære at forstå (løsrevet fra konteksten)
Det kan være godt selv at læse med
Bibelteksterne er kilden til det vi gør/tror
Bibellæsningerne kan være svære at forstå – forslag kunne være Den nye Aftale
Lignelserne er lettere at huske og forstå og sætte i forbindelse med hverdagen
De sætter fokus på et bestemt tema og refleksion over dette tema
En måde at høre om, hvem Gud er og hvordan han er
En lille relevant (??), der kan være opbyggelig
Retning i forhold til dagens tekst og prædiken
Guds tale til os
De er vigtige
At det ikke kun er menneskeord
Læsningerne er gudstjenestens grundlag
Læsningerne bestemmer gudstjenestens indhold
Fortælling – der skal tolkes (for at det ikke bliver fundamentalistisk)
En vej ind til dialog
Inspiration til samtale
Vi møder Jesus som Guds udtrykte billede
Fortællingen om Jesus skal stå som et vidnesbyrd om Guds kærlighed til os
Grundfortællingen om Gud, gentagelsen, genkendelighed – vi får et genkendeligt mønster for, hvem Gud er
Kan nogle læsninger forplumre mødet med Gud? Joe.....
For mange læsninger samlet set
Teksterne vidner om det vi tror på
Teksterne repræsenterer det store, som ikke ændrer sig gennem tiderne
Det som GT og NT fandt mening i, kan vi også spejle os i
Teksterne fastholder os på de kristne værdier
Det er genkendeligt
Mødet med Gud kan opstå i det poetiske sprog
Det er der, hvor vi sætter ankeret ned
Formidlingen har stor betydning
Kan ikke undværes
Godt, at de ligger fast. Bliver udfordret

❖ Hvad betyder musikken og sangen?

Alt – rigtig meget
Lærer nye salmer
Glad for "100 salmer"
Forståelighed?
Dialog med Gud
Betyder meget.
Rører ved nogle andre strenge
Musikken kan bevæge på en anden måde end ord
Salmesangen er med til at skabe fællesskab
Vigtigt at der er noget genkendeligt i salmesangen – der skal være genklang
Gerne nye salmer – men ikke for mange
Det er musikken, der skaber det åndelige rum
Skaber tidsforløbet – skaber rum, tid, sted
Bygger et sted jeg kan reflektere, tage ind
Sætter en scene at bevæge sig på

Musikken er et mødested – her taler man med Gud
Musikken og sangen er et vigtigt resonans rum
Rytmen er på alle måder vigtig
Præludiet er vigtigt – det stemmer sindet – det skal passe til dagen
Det har betydning at der er sammenhæng mellem salmesang og tekstlæsning
Gerne flere salmer i gudstjenesten
Meget!
Stemningen
Fællesskabet i at synge sammen
Det er godt at menigheden kan deltage og at man kender salmerne og kan synge med
Godt med genkendelighed i musikken, men man skal også være åben for det nye (rytmisk musik)
Musikken formidler indholdet i troen, nogle gange bliver gamle salmer uforståelige
Dels opløftende, dels give ord til en følelse som vi kan spejle os i
Trøsterigt
Fælleskab / samhørighed / fælles følelse
En stor kulturbærer
Bærer gudstjenesten i høj grad
Binder gudstjenesten sammen
Sange er fællesskabsgivende
Lære nye salmer
Gør Gud levende
Fællesskabsfølelsen i sangen
Et fælles sprog
Tale til Gud og Gud til os
Sang/salmer underbygger helheden, giver sammenhæng og binder gudstjenesten sammen
Er med til at binde tingene sammen
Inddragelse af hele menigheden
Præ- og postludium skal passe til kirkeåret -> sætte en stemning
Sangen er kropslig / sanselig -> sang kan skabe erkendelse
Man kan ikke være sur og synge - > sang giver glæde
Salmer / melodier bevæger os
I musikken er der plads til følelserne
Musikken er nogle gange det eneste bindeled til livet uden for Kirken
Teksterne i salmerne giver gode ord på, hvad vi kan bruge Gud til – skaber billeder på Gud og vores livsstil
Musikken er vigtig! Den skaber også billeder på Gud – stemning – åbner til fællesskabet
Musikken er en åndelig åbning til Gudsforholdet – bøn – være til overfor Gud
Når alle salmer mm. går op i en højere enhed (sammenhæng) er det super!
At præ og postludium relaterer til årstid, højtider mm.
Vigtig sammenhæng mellem salmetekster og forkyndelse
Fornyelse i salmevalget er godt og vigtigt, men det skal være balanceret (maks 1 ny pr. gang)
Kombinationen af tekst og musik kan tale meget grundlæggende om menneskelivet
Meget vigtigt
Tærsklen er høj – ligesom tonearterne
I glimt kan vi se Gud
Salmerne kan være inkluderende men mange gamle eller bare ukendte salmer kan virke ekskluderende
Ryster folk sammen
Fint at lære nye salmer
Stor og dyb sangskat
Underbygger bibelteksterne og prædikenen
Genkendelsen er vigtig – dog også gerne nyt
Musikken gør os svage på en måde, så vi bliver stærke

Musikken bevæger – men vi skal kunne bære det, vi er i. Salmesangen kan bære os, løfte os. Pop-sangen kan blive ”udkrængende”, kan ikke bevæge os

❖ Hvad betyder rummet?

Anderledeshed skærper vores sanser

Fremmer det musikalske ved akustikken

Historien og traditionen

Noget andet at kigge på (f.eks. lysvirkning)

Gammel kirke – gamle ritualer

Rummet kan også defineres som ”rammen”

Rummet kan også skabes i en skov

Rummet skal skabe fokus for oplevelsen af mødet med Gud – ritualerne er med til at skabe rummet.

Vigtigere end musikken – den konkrete scene

Skaber ydmyghed, stilhed

Det kalder på tilstedeværelse, et fysisk svar

Æstetikken skal underbygge

Rummet betyder meget – mere end man tror

Vi oplever at gudstjenesten sagtens kan foregå udenfor det traditionelle kirkerum, MEN der er værdi i rummet, historiens vingesus, tradition

Rummet sætter stemningen

Der skal være noget, der markerer, hvad det er for et rum. Men det må heller ikke blive for prangende, så det tager opmærksomheden.

Det giver en stemning af Guds storhed, nærhed og højtidelighed, ro og fordybelse.

Ikke noget særligt, man kan holde gudstjeneste hvor som helst

Højtidelighed, stemning, tryghed

Tilhørsforhold, et rum med historie: her kom dem før os

Har stor betydning

Rummet taler med akustik

Sætter en stemning

Smukt rum sætter fokus til Guds ære

Fællesskab

Überørt af byens travlhed ”som en helle midt i larmen”

Roen betyder meget i rummet

Rummet må gerne være nøgent – ikke for mange symboler/malerier i kirken – vil gerne kunne koncentrere sig om indholdet, så ikke for meget udsmykning

Meget! Også fordi man afleverer en klang – og får den tilbage

Stemmer til andagt, nu kan jeg sænke skuldrene

Æstetisk: favnet

Det gør noget at træde ind i et rum, som er bygget uden noget som helst andet formål end mødet mellem Gud og mennesker

Rigtig meget – for nogle giver middelalderkirker større varme, velbehag og tryghed end mere moderne kirker

Gudstjenesten skaber et rum, hvor tiden står stille

Det er et helligt sted

Giver indre ro

Automatisk ramme om gudstjenesten

Det er ikke afgørende for mødet med Gud

Kirkerummets betydning for samhørigheden med dåbsgæsterne (tilføjet fra en gruppe)

Eks. Med en tegning af klosterkirke, hvor døbefont og bænke/stole til dåbsgæster er samlet ovenfor korgitteret og prædikestolen er midt i kirkeskibet mellem menigheden.

Ulempe: Dåbsfølget føler sig ikke som en del af menigheden.

Eks. Med en tegning af en landsbykirke, hvor døbefont og bænke til dåbsgæster er forrest i skibets ene side og prædikestolen i modsat side. Der er en fysisk afstand fra dåbsgæsterne og ned til den øvrige menighed.

Eks. Med tegning fra en moderne kirke (Nørremarkskirken), hvor bænke/stolerækker står i en vifte ud fra alteret. Døbefont står foran sektionen af bænke/stole i den ene side og dåbsgæster sidder i den side. Derfra kan de se den øvrige menighed, som sidder på bænke/stole i de andre sektioner.

Hvad betyder helheden? (tilføjet fra en gruppe)

Jeg er et barn indeni. Glæder mig til det hele. Jeg er vild med at tingene går sin gang. Det er det eneste sted i samfundet, hvor alle delene kommer af sig selv, med inspiration, bøn, sang og nadver. Der er en stor sammenhæng mellem alle delene.

Det giver en ro, at jeg kender gudstjenesten. Det er dejligt at tage noget med hjem fra prædikenen, især når den forholder sig til livet omkring os, inddrager litteraturen. Skønt at gå til alters.

Hvorfor er nadveren og dåben ikke nævnt?

Helheden gør gudstjenesten smuk og helstøbt.

Kan noget med fordel ændres til det bedre

Hvad betyder fællesskabet?

Laver vi gudstjeneste for menigheden eller med menigheden?

Nærvær er afgørende – gentagelser må ikke blive automatiske

At lave ting uden manuskript

"Gudstjenestens bønner" er god

Kan/kunne ændres til mere personlige – f.eks. Holger Lissners bønner

Godt, at der er kommet flere bønne-muligheder

Ville stående nadver være mere tilgængelig fysisk og mentalt?

Plads til variationer fra søndag til søndag – f.eks. at sløjfe en læsning og give kor mere plads

At velsignelsen kunne være det sidste = ingen udgangsbn

Stå op og synge – men det må vi jo allerede gerne

Sidde ned ved læsninger = bedre koncentration

Glæde over gudstjenesten som den er

Hilsen til hinanden (fredshilsen)

Inddrage menigheden – f.eks. lægmandslæsninger

Flere unge i kirken

Ritmisk musik – vigtigt, at det ikke bliver en enkelt generation, som dikterer formen

Reducere i bønner – f.eks. ikke 2 fadervor, hvis der er dåb

Godt med tradition og genkendelighed

Spille som indledning før bedeslag

De to første tekstlæsninger sættes i en kontekst, som giver forståelse for teksten (læsningen)

Være opmærksom på, at alle ved hvad der sker – små bemærkninger til "hjælp"

Gudstjenesten skal åbne sig op og må ikke være indspist. Guide menigheden

Man kunne overveje ind i mellem at skifte teksterne ud – efter en fastlægning, således at 2. tekstrække fik nye tekster

Drop det ene Fadervor

Der skal være plads til forskellige instrumenter, men orglet skal være det bærende

Unge er ikke til orgelmusik, hvis der skal være en fremtid må det være ritmisk musik

PowerPoint: Kirkefremmede kan være med. En folder kan også benyttes

Kirkekaffe: Godt med kirkekaffe efter gudstjenesten

Gudstjenesten skal ikke være præstens gudstjeneste men menighedens gudstjeneste

Dåbsservietter

Dåbslys

Børnekirke

Aktivering af menigheden

Plads til individuel bøn (i stilhed)

Mulighed for at læse teksterne med andre inden gudstjenesten

2 læsninger i stedet for 3

At nadverritualet bliver reduceret, og i højere grad betoner fællesskabet

Brug af kontinuerlig nadver

Vekselvirkning mellem brug af klaver og orgel

Fjerne svar fra menigheden, en oplevelse af at svarene fra menigheden virker fremgørende og uforståelige for nogle

Genkendelighed er vigtigt!!!!

Finde fornyelsen uden at miste kernen

Antallet af fadervor

Regi-bemærkninger er generende

Rytmen er vigtig

Prædikenerne – siger organisten

Brug for "vejledning" – kan der "introduceres" mere?

Meddelelser til sidst

Tage hånd om "de nye", så de kan føle sig velkommen

Nadveren er "tung" (lang indledning – gerne kort) = mange vil ikke derop, fordi man "udstilles"

- Kan man gøre andet end at knæle?

- Folk vogter lidt på hinanden

- "visker" tavlen ren"

Er altergangen for hyppig?

Positivt, at børn er med til altergang

Velsignelse før nadveren, så man har mulighed for at gå inden nadveren

Gerne gøre nadverritualet kortere

At italesætte syndsbebet.....

Man kan med fordel bruge nyere bibeloversættelser (Den nye Aftale) og nye salmer, men det skal ske med varsomhed, så man ikke mister genkendeligheden, betydningen og poesien.

Trosbekendelsen må gerne synges -> fællesskab

Bønner gerne i mere nutidigt sprog

Helst orgelmusik, men gerne f.eks. motet med klaver

Kor og organist gerne mere synlige

Godt med en "brugsanvisning" for gudstjenesten

De gammeltestamentelige læsninger kan være svære at forstå

Gerne messesang, hvis præsten kan ☺

Gerne kontinuerlig altergang – ville afbøde støj fra ikke-kirke-vante

Gruppesamtale – om dåb (6 grupper)

Hvad betyder det for dig, at du er døbt?

Jeg indgår i en tradition

Jeg er en del af et fællesskab

Min dåb var et valg mine forældre/min familie tog

Jeg kom til at høre sammen med Gud før jeg forstod det

Noget er overgået mig
At jeg er omsluttet af Gud, og at han hjælper mig
Det er en forsikring for at komme i himlen
Vi er medlemmer af en kristen menighed – vi kalder os kristne – dåben er adgang
Man er Guds barn – man får bevidstheden om, at man er Guds barn
Indlemmet i den troende menighed
Vi kalder Gud vores far
Jesus er et forbillede for en liv -> dåben giver bevidsthed om den rettesnor
Barnets tro er et smukt billede på vores forhold til Gud
Forbinder til den kristne tro – ellers mangler noget
Tilknytning til fællesskab og tro – og samfundets tradition
Tillid til Gud – noget at hvile i
De ikke-døbte er også Guds børn
Korset, der blev tegnet, er der hele tiden – præget af Gud – en kaldelse
Som forældre er man ikke alene om ansvaret for barnet
Selvom man ikke er døbt, er der alligevel én, der holder om
For mig var konfirmationen det væsentlige, forud for dåben
At jeg er med fordi nogen forud har bestemt, at jeg skulle døbes
At jeg har fået et løfte fra Gud, der blev sagt højt
En styrke, at nogen valgte det for mig – jeg var en del af det
En base, en platform at stå på, vende tilbage til
Dåben gælder for hele livet
En del af det kristne fællesskab
Vi er med i et fællesskab
Smuk, god tradition
Taknemmelighed
En gave
Hænder om mig

Hvad betyder det for dig, om børn i din familie bliver døbt?

Vigtigt at børnene bliver en del af traditionen, så må de selv vælge til eller fra senere
Troen er noget individuelt – man kan godt være troende uden at være kirkegænger
Dåben gør, at vi hører til et sted
Vigtigt at få børnene døbt, men svært at sætte ord på hvorfor
Hvis familiemedlemmers børn ikke skal døbes, skal man være varsom med kritik
Dåben er en anerkendelse fra Gud af at mine børn er Guds børn
Vi værdsætter det selv alle sammen, og vil rigtig gerne, at børnene bliver døbt
Folkekirken bliver mindre fælles, hvis der er mange, der ikke bliver døbt
Der er brug for meget undervisning om kristendom og dåb
Meget højtideligt at opleve
En gave for hele familien
Rigtig meget! Men de er alligevel omfattet af Guds kærlighed
Rigtig meget! Det betød også, at jeg selv meldte mig ind i Folkekirken igen
At det er dejligt, hvis børnenes forældre vælger det. Men jeg vil ikke bebrejde dem, hvis de ikke gør det
Super dejligt!
Så godt, at de har fået gaven med – en god værktøjskasse til livet

Gruppesamtale – om nadver (8 grupper)

Anekdote:

En pige på 6 år er med til allehelgensgudstjeneste og nadveren undervejs.

Efter gudstjenesten spørger pigen sin mor ”Hvorfor så alle folk så sure ud, da de gik til nadver?” Moren har ikke lige noget svar, men på vej ud af kirken møder de et ældre ægtepar, de kender, og moren siger til dem: Min datter synes, at alle der gik til nadver ved gudstjenesten så meget sure ud, hvordan tror I, det kan være?

Den ældre dame bøjer sig ned til datteren, peget på sit hjerte og siger: Jeg var ikke sur, men tænkte på alle dem, som jeg i mit hjerte bar med op til alteret.

Hvad har du ”med”, når du går til alters?

Vore liv – vor tro, håb, tvivl, fiaskoer, succeser

Mine afdøde i tankerne og hjertet

Det er der hvor alle masker falder

Et sted hvor jeg er rummet, som den jeg er, med alle mine mangler

Ikke vist bort – kan komme med det, der tynger

Hele sin mennesketilværelse, også det man ikke er stolt af

Møder Gud – nærhed – ikke alene om det

Vi tager del i hans liv, han i vores liv

Taknemmelighed over at kunne være sammen i et fællesskab hvor Jesus ser os som lige

Tænker på dem, som er de nærmeste

Bekymring, sorg, ærbødighed

Tæt på det hellige – det er det ”særlige” sted

En platform, hvor man kan komme i direkte kontakt med Gud

Tilgivelse, syndsforladelse

Fællesskab med mennesker og Kristus

Dem, der står én nær er med i tankerne

Samhørighed gennem tiden bliver tydelig

Himlen -> som alteret rækker ind i – så dermed er dem vi ikke har iblandt os mere også med

Problemer og bekymringer, som man så kan lade ligge

Vores egne tomme hænder

Min utilstrækkelighed – uværdighed

Fællesskab

Tænker på mistede

Ønsker, håb, Gud med mig

Noget intimt – nærhed – kraft

Andægtig – indadvendt

Det jeg har i mig – frihed

Mine svære ting – synder, kristent håb, længsler, håb, knuste drømme, svigt

Dialog med Gud

Øvrige kommentarer:

Vi er glade for at knæle

Øjenkontakt er vigtig

Nysgerrighed og lyst til at deltage (kirkefremmede)

Hvorfor er altergangen blevet så hyppig?
Der er noget godt ved at knæle ned – at man er ydmyg, taknemmelig, lille
Bortsendelsesordene er vigtige
Nærvær med Gud – vigtigt med god tid ved knæfaldet
Oblaten -> Jesus' kærlighedsgave til mig – følgeskab
Oblaten som en mønt = Jesus gav sit liv for mig
Efter: smil – ”frelsthed”
Efter: Lettet, fyldt op, glæde
Fyldt op med ro, når jeg går ned

Forklaring / svar:

En mindre dreng er med til nadver. Præsten siger ved uddelingen ”Dette er Jesu Kristi blod”, og drengen spørger meget overrasket ”Er det virkelig rigtig blod?”

Hvad skal præsten svare?

Nej, det er vin/saft
Forklare lidt mere om skærtorsdagsmåltidet – Jesu hjerteblod – at give det bedste man kan
Nej, det er bare lidt vin/saft
Jeg skal lige fortælle dig noget efter gudstjenesten
Nej
Ord + tegn
Vi forestiller os det
Symbol?
”Udveksling”
Betydningen er det væsentlige
Det er det ikke - men vi tænker på, at det er Jesus, som giver os noget godt og han vil være sammen med os
Det er saft
Jesus gav sit liv for os
Nej
Forklar påsken for barnet
Blodet er et tegn på Jesu kærlighed og frelse
Hvis muligt, så tag en lille refleksion efter bortsendelsesordene på den baggrund
Ja, der er – men det smager ikke sådan (sagt med et glimt i øjet)
Det er symbolsk
Det er Jesu Kristi blod ☺

Hvorfor døde Jesus?

For at kunne overvinde døden
Hans budskab er evigt og stærkere end dødens magt
Det var Guds plan
For at frelse os
For at tage synden på sig, og give evigt liv
Forsoningslæren – at Jesus tog vores synder på sig
Vi er givet håbet på og troen på et liv efter døden